

1886. *Illustration* von R. Tivoli Revy 1885-1919

Paa Kometen

eller Sommerrevyen

1886.

Forlaggerens Bidsom.

Kjøbenhavn. Wilhelm Hansens Musik-Forlag.

c 398 232 547

Allegro vivo. Entreprenøren.

J. Offenbach.

N°. 1.

Egg man.
Her er jeg! Go' Da!

Vil De, jeg skal ta'e Og fra Ho'ede til Hæl Præsen.te - re mig sel; Stær jeg -

Tak skal De ha'e! Und - skyld, at jeg spør; Har De set en skjør

Byg - ge - gal En - tre - pe - nør Før? Jeg vil nemlig gje.re Gavn,

Stil.le Savn, Læe mit Navn Ly - se væl.dig li - ge ned midt i det glade

Rjø.benhavn. Og hvis ik.ke min Lo.gik Rent slaar Klik, Al Kritik

Skal totalt for-stum-me ved mit Første Spa-de-stik.

Jeg er, hvad man ik-ke plej-er van',

Hver-ken Hej-re el-ler Ven-stre-mand; Jeg vil ba-re ganske

hyg-ge-ligt ha' Lov at gaa og bygge! Ja

Jeg er in-te gal, In-gen „National“ Byg-ger jeg, hvorman fræk til-

min-de lig Skræk! Ja-ger Lumbyevækt Selv om os-se da I En-

tre man ka' Zell-ne-re en Kro-ne ta', Hva?

Billet-Groserens Sang.

N.K.Madsen - Stensgaard.

Maestoso.

Pladerud.

No. 2.

1. For
2. Men
3. Ja,
4. Nu

ser De nem lig, he - le den lan - ge Da' jeg gaar Saa ar - bejdsles der -
im - mer vi af „Af - ten - be - søg“ har in - te Spor, For det er nem - lig
den er gru'lig støj med Ge - schäf - ten, som vi har! Vi rent har maatte
af E - mil og O - laf Jeg der for Haanden sla'er, For De maa nem lig

u - den for Gia - nel - li, Og for - an hver Spadse - ren - de
kun „Til - fæl - dig - he - der“ Hvor drej't saa vo - res „Valg - kan - di -
af - skaf - fe Queu - 'en; Vi bræn - der vos paa hver en Bi -
kal - de mig et Fæ, om Jeg bli - ver hvor de slets in - gen

stil - le jeg staar, Og im - mer - væk saa ta'er jeg dem for -
da - ter'gik og svor, Kom in - gen for at hø - re de - res
let, som vi ta'er Og Kun - stner - ne de bræn - der sig paa
„Em - beds - i - ver“ har, Und - ta - gen ved Fru Ec - kardts Ju - bi -

skjæl - lig En lil - le smu - le es - sig jeg al - tid har
E - der, Næ, Sa - gen er at Folk Kon - gens Ny - torv in - te
Fæ - en. Selv da Niels Juul bar Vand og i „To Da - ge“
læ - am. De slem - me Re - cen - sen - ter ka' slet - ik - ke

væ't Mod Mandfolk der kun gaar i Par - ter - re; Men
lifer, De søj - er den an - den Kant a' By - en; Saa
sang, i Ras - sen kun „Æ - res - gjæld“ vi ha' - de; Og
spend's Med Sjø - fen der - ov - re det er Kun - den! Næ,

vil De fa'e Bil - let - ten til før - ste Par - ket, Saa
saa - re paa Pla - ka - ten de ser, vi „Ly - net“ gi'er Saa
In - gen vil - de ud med Mo - ne - ter - ne en - gang, Da
saa er Di - ci - pli - nen s'gu bed - de - re hos Renz - Han

si' - er jeg na - tur - lig - vis „Min Her - re.“
sit - ter Folk sig ud i Pa - ra - ply - en!
Lan - ge gik i Pe - ter Skramses - ga - de!
gi'er dem Hoffmansdraaber mit i Snu - den!

Paa Liv og Død

Allegretto. *eller Kampea mellem de 2 Tenorer.*

No. 3.

f

Hochgeschrei.

En ny - født Sol i Os - ten glo - der!

p

Jensen.

Der

Ver - sam - ler Er, I Pl - schermænd!

bor en Sang - fugl i mit Bryst, Som mig i Høj - den

dra - ger; Den kvid - drer med saa kjær - lig Røst, At

al - le Hjer - ter kaa - ger!

Hochg.

Dja, sing Du kun, Du

Jensen.

O - he Mam - mal O - he Ma - mal

Hochg.

smørre - de Mand So godt wie Du kan Djai

Hochg.

he - ve vil ej blot til Lust Min Ham - bur - ger

O -
Brust! Du Sin - gen - berg, djal

he Mam - mal O - he Mam - mal O - he Mam -
lak - ker Dig ind i Dit Bur! Vær ik - ke alt - for

Jensen.

Allegro maestoso.

mal O Fe - de -
 dum, Du ko.mi.sche, jun.ge Fi - gar!

f

land, kun Dig jøg hyl - der! Min Kjærlig - hed til hør - er

f *p*

Dig.
 O Fe - de - land, kun da' jæl hil - der, Din Kjærlig -

f *p* *f* *p*

Jensen.

Se Tyd . ske . ren han staar og

Hochg.

het til . hø . rer maj!

tror Han sel . ve Skott er Medsin Te . nor!

Sie, blot den

Schlingel, hvor han sehtoe Til mich han skotter Mit sin Te .

Jensen.

Ja, hør en Gang paa min Te - nor Det

Hochg.

nor! hør en mal po mein Te - nor Det

er en smuk Te - nor, En fin Te - nor er min Te - nor, Hvad vil De

er en schmuk Te - nor, En fein Te - nor ist mein Te - nor, Wat will De

g' mig for min Te - nor?

g'ieb' maj für mein Te - nor?

rall.

Hvad man kan bygge paa.

E. Linderer.

Allegro.

N° 4.

§p Bygman.

1. Der er man.ge Ting, der trykker, Naar man
2. Ov. re ved The.a . tret sl'er de: Lad os
3. Naar i Ti . vo. ll De tradsker, Der hvor

saa . dan gaar om - kring; Tidt blir det, hvor . paa man byg . ger, Al . ler
le . ve Mo . no - polsk! Bryllup - et paa Ulfs . bjerg gi'er vi Fra os,
Lug . ten er saa stram, For . di Ma . gi . stra . ten sjad . sker i en

sna . rest in . gen . ting! Det med Po . li . ti . et lig . nes Kan, den
det er for ka . tholsk! Selv om gam . le Hertz vi ml . ster, Om Bal .
gam . mel Mud . der . pram, Vil De fin . de der, hvor Ro . sen . Flo . ret

Kang da det for . tred, At i Cir . kus Renz de Fi . nes Fremskridts
let . ten blir kas . sert, Ska' sgu vo . re O . pe . ri . ster Nok faa
ik . ke staar i Aar, At man li . ge midt i Mo . sen Mud . der

mø-de det for-bød. For-staar sig, jeg vil in-te ka-ste
 Kan-sten o-pe-rett! Det er jo den Slags Ting, som man gjør
 paa Ma-ski-ne faar. Nu maa Be-sty-rel-sen gaa rundt og

Skyg-ge paa Vort Po-li-ti, for-di det sløp saa godt der-fra;
 Lyk-ke paa, Naar Al-le pas-ser de-res Duns og sving-ter ej;
 tyg-ge paa, Om den i Thra-ne-kjæ-ret faar sin ny Pre-gat;

Det er et Frem-skridt, som man just kan byg-ge paa, At det ta'er
 Men det er in-te rig-tig til at byg-ge paa, Naar de har
 For i det Mud-der, som den skul-de byg-ge paa, Man lig-ger

he-le Vrøv-let i sig næ-ste Dag!
 Or-lov fra Sep-tem-ber og til Maj!
 li'-saa blødt, som om man laa paa Wat!

ff

Det, der dikker.

Max Wolf.

Allegro.

Nr. 5.

Bygman.

1. Jeg a-ser, Jeg ma-ser Og la-ver Ra-ri-te-ter! Jeg
 2. Pas paa, jeg Skal faa mig En ganske ny Haand-ter-ing! En
 3. Na vir-ker Og lir-ker Jeg ved Ro-me-tens Ha-le, Jeg

byg-ger. Og byg-ger For an-dre Folks Mo-ne-ter. Jeg
 Ol-der-mand sol-der Jeg op med haus Re-gje-ring! Og
 skal-ter Og val-ter, Saa al-le Folk bli'r ga-le, Det

hit-ter Pro-fit-ter, Som tidt er lov-lic flotte, Jeg
 kul-ber Det, skriver Jeg til Stet-tin og hen-ter To
 dir-ver Og svir-rer, Saa Hjer-ner-ne slaar Gal-ster; Det

reg-ner Og teg-ner En Plan til brænd-te Slot-te. Og
 Sla-ver Og la-ver Dem om til Præ-ten-den-ter! Men
 krabler Og rap-ler Selv for Provinds-Ju-ri-ster. De

naar man tror, jeg teg - ner gra - tis, Jeg
 naar en Ol - den - burg bli'r Mør - up Og
 Ho'e - det slaar af Pi'er paa Fej - ø Og

ty - ve - tu - sind Kro - ner ta'er! For det der
 hol - der paa E - ne - væl - ling - en, Saa snart den
 si'er blot: Und - skyld, vi tog Fejl! Men naar det

a tempo
 dik - ker, Er dis - se Brik - ker, Man er kun
 dik - ker, Jeg væk - den prik - ker, Ind - til den
 dik - ker I Folks Ge - nik - ker Og Pæ - ren

sik - ker Paa hvad man har!
 stik - ker Fra Car - sten - sent!
 klik - ker - Saa er 'en stejl!

Kjærlighed paa Kometen.

Engelsk Melodi.

Allegretto.

N° 6.

Tangelliden.

1. Du lil - le Af - ten - stjer - ne, Du syn - gen - de Pla -
 2. Du Skjøn - ne, lad mig hin - ke En Maan'skins - tur med

net, Du kom fra Jor - dens Kjær - ne med din Va - ri - e -
 Dig, Mens Klø - ker klan - ge - lin - ke Paa Kjær - lig - he - dens

tet. Et - me - ten var saa va - len, et Taa - ge - horn kom.
 Vejl *Millo.* Du lil - le, sø - de Rol - ling, Ja, Du kan mig for -

plet - Du har bragt Liv i Ha - len Paa Him - mel - le - ge -
 staa! Fra Rjø - ben - havn til Kol - ling Din Lt - ge ej jeg

met. Ja du har lært os Sko - vens bli - de
saa. O, kom Du Eng - le : Bas - se til Din

Tel - te - har - mo - ni, med Trip - pe - me - le - di Paa
lil - le Pi - ge hen, og vær min Hjer - tens - ven! *Taal.* Nu

Rant - zaus Po - e - si; Og Keh - let har du
gaar 'en godt i - gjen! *Begge.* Ja, vi To Mi - ner

for os her paa vo - res Bou - le - vard, Saa
sæt - ter op af lut - ter Kjær - lig - hed Og

du har gjort Os Bil - lig - he - den dy - re - bar.
skil - les ik - ke, før vi skal i „Ri - sten“ ned.

To Sjæle og en Tanke.

Carl Erichsen.

Mazurka.

N° 7.

Bygman.

1. I Skval - der - ga - de Vi gik og ha' - de Saa meget Vævl og Be -
 2. Ja, Tak som by - der! Hvor Du mig fry - der, Jeg paa Mi - nut - ten mig
Susanne.

svær, Vi gam - le glem - te Jo rent at skjæm - te Om vo - res Kjær - lig - hed
 gi'er; Men vær nu so - ber Og rig - tig pro - per, Naarnu min Mandsling Du

der! Du gik saa nus - set Om - kring og pud - sed! Hvor der var alt for be -
 bli'er. Gjør Du Bal - lo - ner, Har fle - re Ko - ner, Saa bli'er Bal - la - den først

skidt; Du stod og fej - ed, Mens du pom - pej - ed Paa Verdens Un - dergang
 go'; Tænk om jeg foer a' Som en Me - do - ra Og en Mor - fin - tod - dy

tidd! Und - skyld, at jeg var saa fri At jeg tro - de, Dit
 to'! *Bygm.* Snakl de Ti - der er for - bi, Du skal ej fin - de Mig

gamle Ho' - ede Var snur-ret rent a' La-ve i Ti - vo-lis ny-e Rutsche-
lukket in - de, Naar en Løjt-nant lukker i Paa Lange-ll-nieførend

ri. Saa ga' Ko - me-ten Os paa Pla-ne-ten Og tog os med i en
10. Ved Ar-neus Lu-er Ska' vi smaa Du - er Det saa freds-som-me-ligt

Snup, Og sik-ken Smær-te, Saa sprang mit Hjør-te Som et Ra - nonskud fra
ha'e; Og Or-drups Vej- krig Og Sve - rigs Kva-j-Krig, Demba-re gri-ner vi

Erupp! Jeg maa ha'e Luft! Gi' mig lidt Luft!
a'! Vi skal ha'e Grin, Mor-der - lig Grin!

Jeg svin-der hen til ba - ne Duft! Hør, veed du hva'!
Ik-ke, Du gam - le A - mo - rin? Tra la la la!

Vil du mig ta'e - Saa syn-ger jeg: O - hé Mam-ma!
Ha ha ha hæ! Nu tul-ler vi to Gam - le a'!

Farvel og Tak!

Bygman.

H. C. Lumbye.

N°. 8.

Galop.

*f*Højst re - deljægs sandt
talt kontant,

For Dy - den først ga - lant Maa spør - ge, om vi vandt
Saa det er jo bril - jant, Hvis De som Ac - ceptant

Ge - hør fra den - ne Kant! Det gjør saa godt i - blandt,
Vil væ - re vor Ga - rant. Jeg ved De godt er vant,

At faa et lil - le Pant Paa, at De saa charmant
Men er det an - ro - gant At spør - ge, om De fandt

Gik ind paa lidt pi - kant. De har be - Vi fik
Vort Styk - ke in - fre - sant?

Oendarmine.

Ti - men til at svin - de, Skjøndt det

blev lidt varmt her - in - de! Vær nu ik - ke

alt for kræ - sen, Og lad vær' og.

rynk paa Næ - sen. *Bygm.* Her - re - gud, Gaa nu ud

Gla - de i det Fri Ef - ter gamle Lum - byes Me - lo -

di! Sig nu blot, Vi saa smaat De - res Bi - fald vandt,

Da paa - Ha len vi en En - de spandt!